

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

101. Quis suscepit Ordinem Diaconus ante Confirmationem, quæritur an peccauerit mortaliter? Et an non solum suscipiens Ordinem ante Confirmationem peccet mortaliter, sed etiam incurrat ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

caro veniali: & idem tunc ego consului potuisse confirmare Ordinandum: nam eo ipso, quod habebat Litteras Dimissorias a suo Episcopo, ut posset ordinari, hoc ipso poterat etiam ab eo Episcopo confirmari: etenim qui concedit finem, concedit consequenter quæ sunt necessaria ad finem. Et ita, me citato, docet Leandrus de Sacram. tom. 1. tract. 3. disp. 2. quest. 10. & me etiam citato, Caspensis in Curs. Theolog. tom. 2. tract. 27. disp. 2. sect. 3. num. 11. Dicastillus, ubi supra, dub. 1. num. 130. & Palaus, tom. 4. tract. 20. punct. 10. num. 7. & Aueria de Sacram. Confirmat. quest. 72. sect. 5.

4. Adde, quod Leandrus, ubi supra quest. 8. me citato, docet Episcopum confirmantem alienum Subditum in sua Diocesi, non peccare; & consequenter, neque incurtere in censuram aliquam; quia credendum est, hoc esse ratum, & gratum, proprio Episcopo; quod sufficit in presenti: nam cum iurisdictione non sit de necessitate huius Sacramenti, facilius presumi potest rati habitio, quam in Sacramento Pœnitentiæ, ubi requiritur iurisdictione de presentibus; licet contrarium asserat Dicastillus, loco citato.

5. Nota tamen hic obiter, Episcopum non Confirmatum posse valide alios confirmare. Ita Dicastillus, n. 126. neque hoc faciendo, peccare mortaliter contra nonnullos; sed tantum venialiter. Ita Leandrus ubi supra quest. 6.

RESOL. CI.

An qui suscipit Ordinem Diaconatum ante Confirmationem, queritur an peccaverit mortaliter? Et an non solum suscipiens Ordinem ante Confirmationem peccet mortaliter, sed etiam incurrat irregularitatem? Et docetur Episcopum non peccare mortaliter ordinando non confirmatum, aut etiam antequam ipse confirmatus sit, Confirmationem, aut Ordines conferendo? Ex part. 2. tr. 16. & Misc. 2. Ref. 4.

§. 1. **D**idacus Nagnus in addit. ad 3. part. tom. 2. quest. 35. art. 4. Martinus Fornarius tract. de ordine, cap. 3. num. 3. & Bonac. de Sacram. disp. 8. quest. unica, punct. 5. num. 10. Tolet. in summ. lib. 1. cap. 71. num. 6. & Maiol. de irregul. lib. 4. cap. 12. docent peccare mortaliter, cum faciat contra Tridentini præceptum, sess. 22. cap. 4. de reform. ubi ait, prima tonsura non incitetur, qui Confirmationem non susceperint.

2. Verior tamen est opposita sententia, quam hoc nostro ævo communiter sequuntur. Ita Sorus in 4. disp. quest. unic. art. 8. Victoria de Sacram. Ordinis, quest. 232. Candelabrum aureum de confir. num. 41. Auila de censuris, part. 7. disp. 9. sect. 1. dub. 3. Suar. tom. 3. in 3. part. disp. 38. sect. 1. Valent. tom. 4. disp. 5. quest. 2. punct. 3. Nauarr. in manu, cap. 22. num. 8. Mol. fel. in sum. tom. 1. tract. 2. cap. 11. num. 7. Azor. part. 2. lib. 3. cap. 48. quest. 1. & Coninch. de Sacram. disp. 20. dub. 10. num. 103. & quest. 72. art. 8. num. 90. ubi asserit. Addunt aliqui esse peccatum mortale, suscipere Ordines ante Confirmationem, sed melius Negar Nauartus, qui docet etiam Episcopum non peccare mortaliter ordinando non confirmatum, aut etiam antequam ipse confirmatus sit, Confirmationem, aut Ordines conferendo.

3. Ad argumentum Bonaciæ & aliorum respondetur, quod in verbis Conc. Trid. nihil præcipitur iniciandis, sed præseribitur Episcopis quid facere debeant: quamvis nec hic stricta aliqua obligatio imponatur, quia nullum est verbum, quo stri-

ctum præceptum indicetur. Nota verd, quod Tolemus & Maiolus ubi supra, putant non solum suscipientem Ordinem ante Confirmationem peccare mortaliter, sed etiam incurtere irregularitatem. Sed hæc opinio merito reicitur à Suar. in 3. part. tom. 4. disp. 42. sect. 3. n. 14. Nauar. in sum. cap. 22. num. 9. Henriquez lib. 14. cap. 6. num. 3. Soto in disp. 24. quest. 1. art. 4. Auila ubi supra, & aliis.

RESOL. CII.

An in supputanda ætate Ordinandorum enumerandus sit dies Bissextilis vel omittendus? Idem est in ordine ad professionem pro anno probationis Novitiatus? Ex part. 10. tract. 11. & Misc. 1. Resol. 67.

§. 1. **D**iem Bissextilem, in ætate Ordinandorum, & profitorum supputanda semper includendam esse, puto. Ducor Primò, quia in Ordinationibus accipiendus est annus Ecclesiasticus secundum variationem temporum: at ritu Ecclesiastico dies bissextilis computatur: ergo, Secundò, eadem ratio est de vno anno bissextili, ac de cæteris: sed tot anni Bissextilis iam præteriti connumerandi sunt; secus parere possent varietatem non modicam; ergo etiam includi debet dies presens bissextilis. Tertio, in iure vtraque, dies bissextilis pro vnica habetur, leg. Cien bissextilis, ff. de verb. signifi. & cap. Quasi sit, eod. tit. ergo necessarid computanda, ne necessaria ad perfectam ætatem dies desideretur. Quattò, in complendo anno probationis dies bissextilis est necessarid includendus; secus Professio esset nulla ob non fetuatam Tridentini formam, sess. 25. cap. 15. de Regularibus vt sustinent Iacobus de Grassis, tom. 1. conf. lib. 3. conf. 6. num. 2. de Regularibus Rodriguez, tom. 3. de Regul. quest. 15. art. 4. & 5. Molina tom. 2. de Iustitia, tract. 2. disp. 573. §. 8. Atque, vt à minori atate. Lefsius, lib. 2. de Iust. cap. 41. dub. 7. num. 59. Sanchez de Matr. tom. 1. lib. 2. disp. 24. num. 22. & tom. 2. Operis Moral. lib. 5. cap. 5. num. 31. & clariùs cap. 4. num. 4. Miranda in manuali Prat. tom. 1. quest. 12. art. 3. Bartol. de Vecchis tract. de admittendis ad Religionis Statum Nouitiis disp. 11. dub. 4. n. 5. & alij.

2. His non obstantibus, contrariam sententiam docent aliqui, asserendo diem bissextilem non esse necessarid computandum, tam in Ordinationibus quam in supputando anno Novitiatus integro. Quare, si Novitiatus compleat annum probationis die 24. Februarii, etiam occurrente tunc mense bissextili, poterit eadem die Professionem emittere, nec necesse erit expectare sequentem diem, nempe vigesimum quintum bissextilem. Probatur hæc opinio: Annus à iure determinatus constat ex diebus 365. qui est annus ordinarius, quem per se leges intendunt; quod si eo anno contingat superaddi his 365. diebus diem aliam bissextilem, tanquam de rebus per accidens, laborandum minimè videtur. Et ita præter Doctores, quos citat, sequitur Barbosa de Poteft. Episc. part. 2. allegat. 101. num. 13. hanc sententiam tenet nouissime Martinus de San Ioseph. in monita Confess. tom. 1. lib. 1. tract. 6. de ordine, num. 22. ubi sic ait: [Para la edad de los ordenes legitima se ha de incluir en ella el dia del año bissexto, como lo tiene Sanchez, lib. 2. de matrim. disp. 24. num. 22. hablando da la Profession, y lo mismo es para la edad de los Ordenes, y se prouena, porque el dia del bissexto es el acomplimiento de los quatro años precedentes, que faltaua para el circulo entero del Sol por el Zodiaco, y porque el dia 28. y 29. de Febrero se computan por vno, cap. Quod fuerit de verb. signif. & 3. §. Minor

Sup. his No. uitiis in to. 7. tr. 1. Ref. 138. §. vlt.

Sop. hoc in tom. 1. tr. 2. Ref. 11. & in tom. 3. tr. 1. Refol. 61. à lina. 4. vers. Hic.

Sop. hoc in tom. 1. tr. 2. Ref. 11. & in Ref. 12. §. 1. Adde, & in tom. 3. tr. 1. Ref. 1. post medium à vers. Notandum.

Sop. hoc in Ref. leg. cor. fin. sine §. 1. & in tom. 1. tr. 1. Ref. 4. in principio, & in §. penult. & in tom. 4. tr. 8. Ref. 46. §. vlt.

Sop. hoc in Ref. præter. & infra in Ref. 1. §. 2. & in aliis eius anno.

Sop. conten. tis in istis vltimis in Ref. 1. not. præterita. §. 1. & vlt. & in Ref. 2. §. 2. in fine, &c.